

Overweging zondag 22 oktober 2023 in de Jongerenkerk b.g.v. Wereldmissiedag

Zo op weg naar de verkiezingen volgende maand, kun je jezelf afvragen of Jezus vandaag hier ook aan politiek doet of wordt uitgedaagd aan politiek te doen.

Moet je belasting betalen, dat is eigenlijk de vraag die hem vandaag gesteld wordt.

Stel dat ons die vraag van vandaag gesteld wordt?

Zouden wij dan net als Jezus de spitsvondigheid hebben zoals Jezus op die vraag antwoordt?

Geef aan de keizer wat de keizer toekomt, lees keizer dan aan de overheid, de samenleving, en aan God wat God toekomt.

De slogan die vandaag de dag door veel partijen op weg naar die verkiezingen gebezigd wordt is

'bestaanszekerheid'. En wellicht kunnen we een hele opzet maken over wat daar nu weer mee bedoeld wordt en bestaanszekerheid voor wie: voor iedereen? Voor een bepaalde groep? Voor wie dan ook ongeacht waar je woont of vandaan komt en hoe je hier dan ook verzeild bent geraakt?

Ik ben dan snel geneigd te zeggen: dat zou dan voor iedereen moeten gelden ongeacht waar je woont op deze wereld, zeker op een dag als deze waarop we stil staan bij Wereldmissiedag 2023.

Maar terug naar de tekst uit Mattheüs die we zojuist hoorden.

Niemand van ons betaalt graag belasting, maar zonder belastingen valt veel in elkaar. Belasting betalen doet niemand graag, maar ook belasting betalen is een vorm, van solidariteit en dat de belastinginkomsten ook gebruikt worden om ingezet te worden voor zaken die ten goede

komen aan de mensen. Denk aan gezondheidszorg, voorzieningen voor mensen zoals toegankelijkheid van o.a. openbare gebouwen voor mensen met een beperking, voor goed openbaar vervoer, voor welzijn van een ieder, voor voorzieningen voor mensen die niet rond kunnen komen e.d. en dat belastinggelden niet gebruikt worden ter eer en glorie van overheid of lokale overheden door geld te steken in projecten voor enkelen of om de grootheidswaanzin van bestuurders te bevredigen.

Jezus zei dit allemaal niet maar dat vul ik dan maar even in met mijn woorden.

Maar Jezus zei meer: geef aan God, wat God toekomt. Wat hebben wij God dan te geven? Wat is dan van God? In zijn antwoord relateert Jezus hier de maatschappelijke structuren. 'Relativeren' is niet hetzelfde als: 'je moet er geen aandacht aan besteden'. Evenmin betekent het dat geloof en samenleving twee werelden zijn die niets met elkaar te maken hebben. Integendeel, ze hebben heel veel met elkaar te maken, maar ze staan niet op gelijk niveau. De mensenwereld en zijn structuren zijn ondergeschikt aan, en moeten beoordeeld worden in het licht van Gods Rijk dat komt. 'God geven wat van Hem is' wil dus zeggen: bouw aan een wereld waar mensen kunnen samenleven op de wijze die God zich gedroomd heeft toen Hij de mens schiep naar zijn beeld en gelijkenis. Keizers, koningen, beleidsmakers en regeringen, volkeren en naties zijn beleidsinstrumenten in dienst van die Godwaardige wereld, wat synoniem is voor een echt menswaardige wereld. En in die Godswaardige wereld is bestaanszekerheid iets dat voor iedere mens geldt, waar iedere mens op zou moeten kunnen rekenen of dat door ons aller inzet gerealiseerd zou dienen te worden.

Dit is geen vrijblijvende, vrome praat maar een, ook op onze dagen, hoogst actueel appèl. Keizers – zeg maar: regeringen en partijen – gaan zich steeds meer als autonome machten profileren. De concrete invulling ervan hangt uiteraard af van de context, maar ze spitsen zich vooral toe op 'wij belanghebbenden', op 'eigen-groepsbelang', eigen gelederen sluiten ten koste van hen die niet tot onze club behoren, denk maar eens aan de asielzoekers, de vluchtelingen, de arbeidsmigranten, zij die van huis en haard verdreven worden zoals in het Midden-Oosten in de Gazastreek en zovele andere plekken waar onrusten en oorlogen aan de gang zijn en waar mensen noodgedwongen hun heil elders moeten zoeken ook bij ons en de vraag is of wij oog en oor hebben voor hen, of wij hen toe willen laten om zo met hen te delen van onze welvaart. Wereldmissiedag maar ook alle andere missionaire momenten in het jaar, zoals straks de Solidariteitsactie Solidaridad of in het voorjaar de Vastenactie roepen ons daartoe op.

Kijkend vanuit het oogpunt van 'wat van God is' is zo'n politiek beleid – de leefwereld 'die van de keizer is' – met zijn talrijke breuklijnen tussen 'wij' en 'zij', moreel niet verdedigbaar.

God wil dat zijn kinderen – àl zijn kinderen, tot welke godsdienst, huidskleur of sociale klasse ze ook behoren – tot hun recht komen, dat de goederen van deze wereld eerlijker verdeeld worden. En waar de politiek – die eerder luistert naar wat hun kiezers willen dan naar de wetten van de rechtvaardigheid, de wetten van God, – daar niet aan toe komt, moet een tegendraads protest opklinken. Dat is geen zaak van de individuele gelovige. Geloof dat tegenwoordig beleefd of gezien wordt als wordt als een privézaak, als iets voor achter de voordeur, heeft geen

stem op het publieke forum. En dus moeten wij – gehoor gevend aan Jezus' woord – samen geloven, publiekelijk samen kerk zijn om te voorkomen dat de politiek zich blind staart op het eigen groepsbelang.

Jezus was er niet tegen dat de keizer kreeg wat hem toekwam. Maar Hij wilde alles zien en beoordelen door de bril van God. Trouw aan die opdracht kostte zijn inzet Hem het leven. Van zijn kant was ook God Jezus trouw, en nam Hem op in zijn eeuwig leven - eeuwig levend om ons, mensen, tot voedsel te zijn.

Mogen wij dan ook kiezen voor die weg. Aan de keizer geven wat de keizer toekomt maar ook alert blijven dat wat we geven aan die keizer ook ten goede komt aan de mens, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, en waar dat niet gebeurt dat we een tegengeluid organiseren en dat wij samen als EEN VOLK ONDERWEG aan God geven wat God toekomt door ons dagelijks in te zetten en te streven in onze keuzes die we dagelijks maken voor bestaanszekerheid, rechtvaardige verdeling van goederen der aarde, voor een toekomst voor iedere mens, dichtbij en ver weg.

Zo geven wij aan de keizer wat de keizer toekomt en aan God wat God toekomt.

Misschien vandaag een wat politieke overweging maar kiezen voor Gods weg, kiezen voor de weg van Jezus van Nazareth, is hoe je het ook wendt of keert ook een politieke keuze een keuze naar een wereld omgekeerd naar de profetie of visioen van Jesaja die die wereld 8 eeuwen VOOR Jezus al voor zich zag en in welk visioen Jezus ook geloofde. Nu wij nog!

Dat het zo mag zijn.